

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Departementspromemorian Godkännande av motorfordon m.m., Ds 2008:8

Sammanfattning

Den föreslagna lagstiftningen inverkar i stort sett inte på Tullverkets uppgifter i samband med import och export av fordon från respektive till tredje land. Tullverket kan dock komma att beröras av produktsäkerhetslagstiftningen i samband med import av fordon, detta enligt EG-förordningen 339/93 om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet.

Tullverket föreslår två ändringar i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister utöver de ändringar som föreslås i promemorian. I övrigt har Tullverket inte något att erinra mot författningsförslagen.

Tullverket kan beröras av den nya lagstiftningen i egenskap av fordonsägare. Tullverket äger ett stort antal fordon. Dessa är i många fall specialanpassade för Tullverkets verksamhet. Det är därför angeläget för Tullverket att de nya bestämmelserna ger utrymme för sådana anpassningar.

Tullverkets synpunkter

I promemorian föreslås ändringar i ett stort antal lagar och förordningar samt två helt nya förordningar, som behövs för att i Sverige genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon.

De föreslagna författningarna innebär inte att några ytterligare uppgifter läggs på Tullverket i samband med import och export från respektive till tredje land av fordon, utöver de uppgifter som enligt tullagstiftningen ankommer på Tullverket vid all tredjelandshandel. Det kan konstateras att det finns en koppling mellan det nya regelverket och produktsäkerhetslagstiftningen, jfr övervägande nr 14 och nr 17 i direktivet. Det kan därför bli aktuellt att tillämpa förordningen (EEG) nr 339/93 av den 8 februari 1993

om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet, särskilt när det gäller fordonsdelar och fordonstillbehör. Tullverket och den berörda marknadskontrollerande myndigheten (Vägverket) kommer att diskutera eventuell medverkan från Tullverket sida i kontrollen av att varor inte kommer ut i fria rörelsen inom EU i strid med produktsäkerhetskrav inom ramen för arbetet i det marknadskontrollråd som är inrättat enligt förordningen (2005:893) om marknadskontroll av varor.

Mot bakgrund av det ovan anförda har Tullverket inte något att erinra mot de författningsförslag som föranleds av det nya direktivet.

Tullverket är ägare av ett stort antal fordon. Den nya lagstiftningen är därför av intresse för Tullverket även som fordonsägare. Tullverkets fordon är i många fall specialanpassade i tekniska hänseenden för Tullverkets verksamhet. Det är därför angeläget att de nya bestämmelserna ger utrymme för sådana anpassningar.

Tullverket finner anledning att föreslå ändringar i två paragrafer i regelverket som aktualiseras i sammanhanget. Detta utvecklas närmare nedan. I en bilaga till yttrandet lämnas några redaktionella synpunkter på två av författningsförslagen.

Viss underrättelseskyldighet för Tullverket

Enligt 12 kap. 7 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister ska Tullverket underrätta Vägverket när myndigheten har fått kännedom om att ett fordon som är registrerat i Sverige varaktigt har förts ut ur landet till ett land utanför EG-ländernas tullområde. Paragrafen fick sin nuvarande lydelse genom en ändring av förordningen som trädde i kraft den 4 februari i år (SFS 2007:745). Ändringen av paragrafen innebar, att den tidigare skyldigheten för Tullverket att underrätta Vägverket om beslut om förtullning av registreringspliktiga fordon för stadigvarande bruk i Sverige, och att därvid lämna de uppgifter som behövdes till Vägverket, togs bort medan den ovannämnda skyldigheten behölls.

I det yttrande som Tullverket avlämnade den 20 juli 2006 över den framställning från Vägverket som ledde fram till de senaste ändringarna fordonslagstiftningen (Regeringskansliets dnr N2006/3034/TP, jfr prop. 2006/07:42), bl.a. ändringen i ovannämnda förordning, föreslog Tullverket att även den kvarvarande bestämmelsen om att Tullverket ska underrätta Vägverket, när Tullverket har fått kännedom om att ett fordon som är registrerat i Sverige varaktigt har förts ut ur landet till ett land utanför EG:s tullområde, skulle slopas.

Tullverket vidhåller sin uppfattning att, på samma sätt som vid införsel, en enhetlig ordning bör råda avseende registreringsfrågorna också vid utförsel, oavsett om utförseln sker till ett annat EU-land eller till ett tredje land.

Tullverket anser att ansvaret helt ska åvila den registrerade ägaren att göra anmälan om avregistrering enligt 11 kap.1 § förordningen om vägtrafikregister, även i fall då fordonen förs ut till ett land utanför EU. Anledningen till det är att Tullverket inte kan svara för att verket får kännedom om tillnärmelsevis alla de fall då fordon förs ut ur Sverige till ett tredje land för stadigvarande bruk. Det kan t.ex. gälla fordon som av tullmyndigheten i en annan medlemsstat tillåts deklarerats för export vid gränsen mellan den medlemsstaten och tredje land eller fordon som förs ut utan att deklarerats för tullmyndighet över huvud taget.

Samrådsskyldighet med Tullverket i vissa ärenden

Enligt 20 kap. 4 § första stycket förordningen (2001: 650) om vägtrafikregister får Vägverket föreskriva eller i enskilda fall medge att bestämmelserna i denna förordning om registrerade importörer ska gälla även andra som bedriver yrkesmässig import av fordon. Beslut i sådana ärenden ska enligt paragrafen fattas efter samråd med Tullverket. I departementspromemorian föreslås inte någon ändring i sak i denna paragraf.

Att vara registrerad importör, eller efter beslut enligt 20 kap. 4 § jämföras med registrerad importör, innebär avsevärda skillnader i förfarandet med registreringsbesiktning och registrering av fordon och vad gäller krav på ursprungskontroll, efter det att ett fordon har importerats till Sverige från något annat land, jämfört med om importören inte är registrerad. Det framgår av 6 kap. 2—4 §§ i samma förordning.

Bestämmelsen om samråd med Tullverket är mycket gammal. Den infördes den 1 januari 1980 genom en ändring (SFS 1979:640) i 5 § bilregisterkungörelsen (1972:599). Bestämmelsen kunde då motiveras med att Tullverket enligt då gällande tullagstiftning övervakade all införsel av bilar till Sverige från annat land och skulle tillse att alla bilar som förvärvades till landet förtullades. Tullverket kunde då förmodas ha kännedom om alla företag som yrkesmässigt importerade motorfordon och ha grund för att avge en uppfattning i sådana ärenden som remitterades till Tullverket enligt den aktuella paragrafen. Bestämmelsen ska även ses i samband med de rutiner som då fanns om att registrering av fordon, som införts till Sverige av annan än registrerad importör för stadigvarande bruk här i landet, skedde efter anmälan från Tullverket sedan fordonet förtullats. Motsvarande bestämmelse gällde fram till den 4 februari i år, då ändringen genom SFS 2007:745 i förordningen om vägtrafikregister trädde i kraft. Den bestämmelsen var dock bara tillämplig på fordon som importerades från tredje land eller som i övrigt inte var i fri omsättning.

Tullverket tar f.n. emot ca 20 à 25 ärenden per månad för samråd från Vägverket. Handläggningstiden varierar från några dagar till en vecka. Tullverket saknar uppgift om vilka kriterier som Vägverket använder för att avgöra om ett företag ska likställas med en registrerad importör, eller för att bli sådan registrerad importör som avses i 2 § förordningen (2001:651) om

vägtrafikdefinitioner. Ofta kan inte Tullverket ge några upplysningar alls om sökanden. Det gäller t.ex. i fråga om de många företag som inte bedriver någon handel med tredje länder, som Tullverket därför i princip inte har någon kännedom om. Även i de fall att några uppgifter kan lämnas om sökandens kontakter med Tullverket, råder tveksamhet angående vilken relevans dessa uppgifter har för Vägverkets prövning. Det torde under inte alla år, åtminstone inte sedan förordningen om vägtrafikregister trädde i kraft, ha förekommit att Tullverket har avstyrkt en framställning i yttrande till Vägverket. Sammanfattningsvis bedömer Tullverket att samrådsförfarandet inte tjänar något syfte och föreslår därför att bestämmelsen om samråd med Tullverket tas bort. Ett ytterligare skäl för detta är det förhållandet att Tullverket inte längre har någon särskild roll i förhållande till Vägverket när det gäller fordon som importeras av andra än registrerade importörer. Tullverket har därför inte något "egenintresse" i huruvida en importör är eller inte är registrerad importör, eller likställs med sådan. Ännu ett skäl är förenklingsaspekten. Om samrådsförfarandet slopas innebär detta en arbetsbesparing för både Tullverket och Vägverket. Till det kommer att de ansökande företagen får Vägverkets beslut snabbare.

Ärendets handläggning

I den slutliga handläggningen av detta ärende har deltagit undertecknad generaltulldirektör Karin Starrin, beslutande, chefsjuristen Ylva Ehrnrooth och juristen Torgny Johansson, föredragande.

TULLVERKET

Karin Starrin

Torgny Johansson

Kopia till

Finansdepartementet S3

Inom Tullverket:
Verksledningsstaben
Informationsstaben

*Bilaga***Redaktionella synpunkter på författningsförslagen****Förordning om förbud mot försäljning och ibruktagande av vissa fordon och fordonsdelar m.m.**

I 1 § ska SFS-numret för fordonsförordningen ändras till 2002:925.

Förordning om ändring i fordonsförordningen (2002:925)

Enligt tredje dels-satsen i ingressen till denna förordning ska det införas 24 nya paragrafer i förordningen, däribland ett helt nytt kapitel, 5 a kap., som anges innehålla 1 – 10 §§ (men dock enligt förslaget innehåller 11 paragrafer). Vidare föreskrivs att det ska införas nya rubriker framför vissa paragrafer, däribland några av paragraferna i det nya 5 a kap.

Införandet av det nya kapitel 5 a, med kapitelrubrik och förekommande mellanrubriker, synes kunna föreskrivas på ett enklare sätt, genom att det helt enkelt föreskrivs ”att det i förordningen ska införas ett nytt kapitel, 5 a kap., av följande lydelse”. Detta kan tas in som en fjärde dels-sats i ingressen (jfr liknande ändringsförfattning i SFS 2000:500).

Den tredje dels-satsen skulle då kunna få följande lydelse:

dels att det i förordningen ska införas 14 nya paragrafer, 3 kap. 3 a, 8 a, 10 a, 10 b, och 22—24 §§, 5 kap. 1 a, 3 a och 12 §§, 6 kap. 7 a § samt 11 kap. 9 a, 9 b och 19 §§, samt närmast före 3 kap. 24 §, 5 kap. 12 § och 11 kap. 9 a, 9 b och 19 §§ nya rubriker av följande lydelse.